

Súd: Okresný súd Námestovo
Spisová značka: 4C/31/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5814200613
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Vanda Mikulášová
ECLI: ECLI:SK:OSNO:2016:5814200613.11

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Námestovo, samosudkyňou Mgr. Vandou Mikulášovou, samosudkyňou Mgr. Vandou Mikulášovou, v právnej veci navrhovateľa: Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, Bratislava, Špitálska č. 8, IČO: 30794536, práv. zast.: JUDr. Martin Tomčo, bytom Šenkvice, Záhradná č. 58, proti odporcovi: L. O. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom H., O. č. XXX, práv. zast.: Advokátska kancelária SLAMKA & Partners, s.r.o., Dolný Kubín, Radlinského č. 1735/29, IČO: 50120000, v konaní o zaplatenie 765,02 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Súd návrh v časti o zaplatenie sumy 560,29 Eur zamietá.
- II. O trovách konania bude rozhodnuté osobitným uznesením do 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Navrhovateľ, Úrad práce sociálnych vecí a rodiny Námestovo, podal súdu dňa 28.01.2014 návrh na vydanie platobného rozkazu na zaplatenie sumy 765,02 s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 765,02, od 29.05.2013 do zaplatenia.

Návrh odôvodnil tým, že navrhovateľ uzatvoril s odporcom v Námestove dňa 06.05.2010 Zmluvu o nájme nebytových priestorov, v zmysle ktorej navrhovateľ, ako prenajímateľ, prenechal odporcovi, ako nájomcovi, do nájmu nebytové priestory nachádzajúce sa na druhom poschodí budovy súp. č. 132 na O. v H. o celkovej výmere podlahovej plochy 152,8 m² (článok I. zmluvy, bod 1, 2) a odporca sa zaviazal uhrádzať skutočné nájomné a skutočnú cenu za služby spojené s nájmom nebytových priestorov (článok III. zmluvy, bod 10). Navrhovateľ po obdržaní faktúr za dodávku a distribúciu elektriny za obdobie od 04.01.2012 od 31.03.2012 (faktúra VS: XXXXXXXXXXXX, odberné miesto: XXXXXXXX) a za obdobie od 01.04.2012 do 31.12.2012 (faktúra č. XXXXXXXX) v zákonnej lehote podal proti obidvom faktúram reklamáciu z dôvodu nárastu dodávky elektrickej energie v roku 2012. Obidve reklamácie boli zo strany dodávateľa elektriny (Z. energetika a.s. a V-I. Z. s.r.o.) uzatvorené ako neopodstatnené. Navrhovateľ následne po obdržaní vyúčtovania od všetkých dodávateľov médií vykonal dňa 24.04.2013 vyúčtovanie zálohových platieb za služby poskytované za rok 2012 a na základe toho vystavil odporcovi nasledovné faktúry: Fa č. 201306 zo dňa 29.04.2013 - nedoplatok vo výške 280,20 Eur, splatnosť dňa 28.05.2013, Fa č. 2013012 zo dňa 29.04.2013 - nedoplatok vo výške 484,82 Eur, splatnosť dňa 28.05.2013, Fa č. 20130000 zo dňa 29.04.2013 - preplatok vo výške 33,30 Eur, splatnosť dňa 28.05.2013. Navrhovateľ príkazom na úhradu dňa 06.05.2013 uhradil preplatok za rok 2012 na účet odporcu.

V súlade s uzatvorenou zmluvou o nájme nebytových priestorov zo dňa 06.05.2010 čl. III., bod 8 si navrhovateľ uplatňuje aj úrok z omeškania o 8 percentuálnych bodov vyššej ako je základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením nájomného, alebo prevádzkových nákladov, a to z dlžnej sumy 765,02 Eur od 29.5.2013 až do zaplatenia vo výške 8,75

% ročne. Aj napriek výzvam si odporca do dňa podania návrhu nesplnil povinnosť zaplatiť nedoplatok z vyúčtovania za rok 2012 v celkovej výške 765,02 Eur.

Súd vo veci vydal platobný rozkaz pod č.k. 4Ro/28/2014-35 zo dňa 12.02.2014, voči ktorému odporca podal v zákonom stanovenej lehote odpor.

Súd nariadil vo veci pojednávanie, na ktorom sa oboznámil s návrhom, s listinnými dokladmi zaslanými navrhovateľom, s výpisom zo živnostenského registra, s vyjadrením sa navrhovateľa a s listinnými dokladmi predloženými navrhovateľom.

Právny zástupca navrhovateľa sa na pojednávaní vyjadril, že zotrváva na podanom návrhu, ktorý odôvodnil tým, že zo strany úradu došlo k reklamácií faktúr za dodávky a distribúciu elektriny s tým, že tieto reklamácie boli vyhodnotené ako neopodstatnené. Reklamáciu podávali na Stredoslovenskej energetike a na V-I. Z.. Následne po vyhodnotení týchto reklamácií ekonomické oddelenie urobilo vyúčtovanie s tým, že odporcovi boli zaslané dve faktúry na celkovú sumu 765,02 Eur a dobropis, na základe ktorého mu bol vrátený preplatok vo výške 33,30 Eur. Odporca podal voči týmto faktúram reklamáciu a to dňa 30.05.2013 s tým, že faktúry mali splatnosť 28.05.2013. V roku 2013 došlo k odpojeniu automatických ohrevov žľabov, ktoré boli zapojené v rokoch 2011 až 2012. Vzhľadom na nárast spotreby elektrickej energie požiadali spoločnosť Elspol o podanie správy ohľadom spotreby týchto elektrických žľabov a bolo im oznámené, že tieto žľaby majú spotrebu 17kw za prevádzkovú hodinu. Zároveň do spisu predložil kópie faktúr elektrickej energie, ako aj plynu len za rok 2000. Čo sa týka prenajatých priestorov odporca mal v prenájme 5 miestností a zvyšných 13 mali prenajaté iné osoby. Čo sa týka montáže podružného elektromeru z ich strany nemohlo prísť k jeho montáži z technických dôvodov, nakoľko sa môžu montovať iba po poschodiach a odporca si tento podružný elektromer namontoval sám a to bez ich vedomia a súhlasu. Po ich výzve ho 30.09. odmontoval. Ďalej sa vyjadril, že vzhľadom k tomu, že došlo k poistným udalostiam v roku 2010, ale len na majetku, bolo rozhodnuté o sfunkčnení týchto žľabov. Keďže odporca nie je v nájme od 06.05.2010, ale od roku 1995, vedel o tejto montáži. Na skutočnosť, že uvádzajú do prevádzky tieto žľaby ho neupozorňovali a ani v zmluve o nájme takéto niečo nie je zakotvené. Suma, ktorú požadujú od odporcu vo výške 765,02 Eur, nie je nedoplatok iba za elektrickú energiu, ale aj vodné a stočné, výťah, ochrana a teda všetky služby, ktoré sú vymenované v zmluve.

Právny zástupca odporcu sa na pojednávaní vyjadril, že je zrejmé, že nie je pochybnosť o tom, že k v zvýšení spotreby elektrickej energie došlo z dôvodu namontovania ohrievania do dažďových žľabov na budove. Túto skutočnosť navrhovateľ potvrdil aj listom zo dňa 11.09.2013, ktorý je označený ako „Stanovisko k reklamácií vyúčtovania poskytnutých služieb za rok 2012“. V tomto stanovisku navrhovateľ uvádza, že bol nútený namontovať na budovu zariadenie do dažďových žľabov a túto investíciu zriadil na vlastné náklady, pričom táto investícia, ako aj samotné zariadenie, spôsobilo zvýšenie odberu elektrickej energie. Samotnú skutočnosť zvýšenia elektrickej energie potvrdzuje aj spotreba uvedená v tabuľkách za uvedené obdobia, kde v tabuľke oproti roku 2011 došlo v roku 2012 k zvýšeniu spotreby elektrickej energie o 100 %. Poukázal pritom na to, že v roku 2013 už elektrická energia opäť, resp. spotreba sa znížila na štandardné pôvodné odbery. Je teda nepochybné, že k zvýšeniu spotreby elektrickej energie došlo z dôvodu namontovania výhrevného zariadenia do okapových žľabov na budove. Namontovanie tohto zariadenia navrhovateľ nekonzultoval ani neoboznámil s nájomníkmi a tieto investície, ako uvádza aj v písomnom stanovisku, realizoval na vlastné náklady. V zmysle nájomnej zmluvy, ktorú má navrhovateľ uzavretú s odporcom je zrejmé, aké nájomné služby, resp. služby spojené s nájmom, je navrhovateľ povinný realizovať a za aké služby je odporca povinný platiť. V bode 10, článku III. tejto zmluvy sa nájomca zaväzuje uhrádzať nájomné za služby, ktoré sú spojené s nájmom nebytových priestorov. V článku IV., resp. v bode 4 článku I. sú taxatívne vymedzené služby, za ktoré je odporca povinný platiť navrhovateľovi a ktoré sa navrhovateľ zaviazal poskytovať nájomcovi. Jedná sa o služby spojené s užívaním nebytových priestorov a to dodávka tepla, vodné a stočné, zrážkové vody, dodávka elektrickej energie, elektronická ochrana budovy a prevádzka výťahu. Vyhrievanie okapových žľabov nie je vymenované ako služba, za ktorú má nájomca povinnosť platiť a ktorú sa prenajímateľ zaväzuje poskytovať nájomcov. Zo zmluvy teda jasne vyplýva, že túto službu prenajímateľ poskytoval bez toho, že by mal oprávnenie na jej preplatenie zo strany nájomcov. Nie je preto právo na strane navrhovateľa aby si mohol vyúčtovať túto službu voči odporcovi ako nájomcovi a v zmysle uvedeného aj návrh na vydanie platobného rozkazu, ktorým žiada preplatenie tejto služby, považuje za bezdôvodný.

Za takto vykonaného dokazovania potom súd zaviazal odporcu k povinnosti zaplatiť navrhovateľovi sumu 765,02 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 765,02 Eur od 29.05.2013 do zaplataenia v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Súčasne súd rozhodol o tom, že navrhovateľovi sa náhrada trov konania nepriznáva.

V zákonom stanovenej lehote podal odporca proti rozsudku odvolanie.

Uznesením Krajského súdu v Žiline č.k. 11Co/564/2014-295 zo dňa 27.04.2015 bol rozsudok okresného súdu v časti výroku I., ktorým odporcovi uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 560,29 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 560,29 Eur od 29.05.2013 do zaplataenia a vo výroku II. o trovách konania zrušený a v zrušenom rozsahu bol vrátený okresnému súdu na ďalšie konanie.

V intenciách krajského súdu bolo nariadené pojednávanie, na ktorom sa oboznámil s listinnými dôkazmi a to s uznesením Krajského súdu v Žiline č.k. 11Co/564/2014-295 zo dňa 27.04.2015, s listinnými dokladmi doloženými navrhovateľom a s oznámením Úradu práce sociálnych vecí a rodiny Námestovo.

Z výsluchu právneho zástupcu navrhovateľa vyplynulo, že zotrúva na podanom návrhu a navrhol zaviazať odporcu k plnej úhrade nedoplatku za elektrickú energiu a to s poukazom na to, že má povinnosti vyplývajúce z prenájmu nebytových priestorov. Uviedol, že dodávateľ elektrickej energie vo svojom vyúčtovaní nešpecifikoval presne rozdelenie spotreby elektrickej energie. Taktiež sa vyjadril, že v prípade potreby dodá súdu presnú špecifikáciu spotreby v rámci užívania nebytových priestorov a elektrickej energie spotrebovanej pri ohreve žľabov.

Odporca na pojednávaní uviedol, že podľa neho sa spotreba ohrevu žľabov dala ovplyvniť, avšak prenajímateľ zapol tieto žľaby, ktoré ale riadne nefungovali. Vôbec nefungovali automaticky. Aj napriek jeho dvom žiadam z roku 2013 sa s tým nič neurobilo, keďže správca ani nevedel kde je elektromer. On to vnímal tak, že sa žľaby zapli a ostatní za to mali platiť. Z vlastnej iniciatívy sa obrátil na viacerých dodávateľov termokáblov, ktorí mu uviedli, že takáto spotreba elektrickej energie je absurdná.

Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že medzi účastníkmi konania došlo k platnému uzavretiu zmluvy o nájme nebytových priestorov v zmysle zákona č. 116/1990 Zb. v znení neskorších predpisov. Na základe takto uzavretej zmluvy vznikla odporcovi povinnosť, ako nájomcovi, ktorý predmet nájmu užíval, povinnosť platiť navrhovateľovi, ako prenajímateľovi, nájomné a cenu za služby poskytované s nájmom. Odporca v konaní svoju povinnosť platiť cenu za služby spojené spolu s nájmom nepopiera, sporná medzi účastníkmi je iba výška týchto platieb. Je nepochybné, a to ani odporca nepopiera, že mu vznikla povinnosť zaplatiť za dodanú a spotrebovanú elektrickú energiu. Odporca namieťa, že elektrická energia vyúčtovaná navrhovateľom nezodpovedá cene skutočne dodanej a spotrebovanej energie v súvislosti s predmetom nájmu. Bolo preto na navrhovateľovi, aby preukázal, že uplatnený nárok spočíva v nákladoch za skutočne dodanú a spotrebovanú elektrickú energiu zo strany odporcu. Navrhovateľ však svoju povinnosť na špecifikáciu spotrebu elektrickej energie nedoložil súdu a to aj napriek tomu, že súd odročil pojednávanie práve na základe dodania špecifikácie. Preto na základe takto vykonaného dokazovania dospel k záveru, že navrhovateľ si účtuje aj za elektrickú energiu spotrebovanú na ohrievanie žľabov v súvislosti so zabezpečením strechy budova proti padaniu snehu a ľadu. Vychádzajúc pritom z uzatvorenej zmluvy, ale najmä zákonných ustanovení § 663 a nasl. Občianskeho zákonníka, je nepochybnou povinnosťou nájomcu platiť prenajímateľovi za dodávky elektrickej energie, ale za dodávku len tej elektrickej energie, ktorá bola dodaná a spotrebovaná nájomcom v súvislosti a užívaním predmetu nájmu. Zabezpečenie budovy proti padaniu snehu a ľadu možno považovať za všeobecnú prevenčnú povinnosť každého vlastníka budovy.

Vzhľadom na to, že navrhovateľ neunesol dôkazné bremeno, súd preto návrh v časti o zaplataenie sumy 560,29 Eur zamietol.

O trovách konania súd nerozhodol a v súlade s ustanovením § 151 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku a § 155 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku o trovách konania rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia, písomne vo vyhotovení trojmo na tunajší súd.

V odvolaní musí byť uvedené, kto ho robí, ktorému súdu je určené, ktorej veci sa týka, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup okresného súdu považuje za nesprávny, čoho sa odvolateľ domáha (ako má odvolací súd rozhodnúť), uviesť dátum a podpis. Odvolanie treba predložiť v troch rovnopisoch, inak súd zhotoví kópie na trovy odvolateľa (205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy,
- d) súd prvého stupňa dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam na základe vykonaných dôkazov,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a - sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu, v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, odvolateľ nebol poučený podľa § 120 ods. 4 O.s.p., odvolateľ bez svojej viny nemohol predložiť alebo označiť dôkazy do rozhodnutia súdu prvého stupňa),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný rozsudok, môže oprávnený podať návrh na exekúciu podľa zákona č. 233/1995 Z.z. Exekučný poriadok, v znení neskorších predpisov.